

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องความต้องการของคนพิการต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเข้าถึงบริการทางสังคมมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเข้าใช้บริการในสถานที่ต่าง ๆ ภายในจังหวัดภูเก็ตของคนพิการและศึกษาปัญหาอุปสรรคของคนพิการในการเข้ารับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดภูเก็ตและศึกษาความต้องการของคนพิการเกี่ยวกับการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดภูเก็ต โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ คนพิการทางการเคลื่อนไหว คนพิการทางสายตา ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอกะทู้ จำนวน 127 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การเข้าใช้บริการในสถานที่ต่าง ๆ ภายในจังหวัดภูเก็ต ปัญหาและอุปสรรคของคนพิการในการเข้ารับบริการสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดภูเก็ต ความต้องการของคนพิการเกี่ยวกับการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดภูเก็ต และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ และค่าสถิติ โดยเสนอผลการศึกษาในรูปของตารางประกอบคำบรรยายและการวิเคราะห์ผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนพิการในการศึกษาคครั้งนี้ เพศหญิงร้อยละ 59.8 เพศชายร้อยละ 40.2 โดยมีอายุร้อยละ 36.2 อยู่ในช่วง 31-40 ปี น้อยที่สุด อายุต่ำกว่า 20 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 39.7 ปี ระดับการศึกษาการศึกษาค ผู้ตอบร้อยละ 39.4 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาสถานภาพสมรส ร้อยละ 40.9 มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ รองลงมาร้อยละ 39.4 สมรส และร้อยละ 19.7 โสด ประเภทความพิการ ผู้ตอบร้อยละ 81.1 พิการทางการเคลื่อนไหว และร้อยละ 18.9 พิการทางการมองเห็น ลักษณะความพิการ ผู้ตอบร้อยละ 79.5 พิการภายหลัง และร้อยละ 20.5 มีความพิการมาแต่กำเนิด

ส่วนในด้านการประกอบของคนพิการ ร้อยละ 47.2 ของกลุ่มตัวอย่างคนพิการมี อาชีพรับจ้าง แหล่งประกอบอาชีพคนพิการร้อยละ 38.8 ประกอบอาชีพที่บ้าน รองลงมาประกอบ อาชีพตามที่สาธารณะ/ห้างสรรพสินค้า ที่หน่วยงานราชการ ประกอบอาชีพที่ทำอยู่ปัจจุบันมา ส่วนใหญ่ 1-5 ปี มีรายได้ร้อยละ 33.1 เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-4,000 บาท น้อยที่สุด รายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท

2. ผลการศึกษาข้อมูลการเข้าใช้สิ่งอำนวยความสะดวก

การเข้าใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่าคนพิการส่วนใหญ่ใช้ บริการที่ หน่วยงานภาครัฐ ร้อยละ 34.2 มากที่สุด โรงพยาบาล รองลงมาศาลากลาง เทศบาล ตำบล/องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด สถานีขนส่ง และสถานีตำรวจ ตามลำดับ ส่วนหน่วยงานเอกชน ร้อยละ 52.9 ใช้บริการสวนสาธารณะ รองลงมาเป็น ห้างสรรพสินค้า สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และ สถานบันเทิง ตามลำดับ ชนิดสิ่งอำนวยความสะดวกที่คนพิการเข้าใช้บริการ พบว่า ร้อยละ 45.7 ใช้บริการห้องน้ำมากที่สุด รองลงมา ใช้บริการ ทางเดิน ทางลาด ที่จอดรถ และลิฟต์ ตามลำดับ พบว่าสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่สะดวกแก่การ เข้ารับบริการของคนพิการ ได้แก่ ห้องน้ำ รองลงมาที่จอดรถ ทางลาด ทางเดิน และ ลิฟต์ วิธีการ เดินทางไปใช้บริการของคนพิการ ร้อยละ 56.7 เดินทางโดยรถรับจ้าง

3. ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ

ผลการศึกษาปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของ คนพิการ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคด้านการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาและ อุปสรรคด้านความเพียงพอ และปัญหาและอุปสรรคด้านมาตรฐาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างประสบ ปัญหาและอุปสรรคด้านการเข้าถึงมากที่สุด รองลงมาปัญหาและอุปสรรคด้านมาตรฐาน และ ปัญหาและอุปสรรคด้านความเพียงพอ

3.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านการเข้าถึงความสะดวก พบว่าบริเวณลานจอดรถ แคบ และไกลจากตัวอาคาร รองลงมาประเด็นเรื่องความกว้างของประตูห้องน้ำไม่สามารถนำ รถเข็นของผู้พิการเข้าใช้งานได้ และประเด็นเรื่องตำแหน่งทางเข้าอาคารไม่สะดวก/ยากต่อการเข้า ใช้บริการ และเรื่องประตูห้องน้ำออกแบบมือจับ ปิด-เปิด ได้ไม่สะดวก

3.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านความเพียงพอ พบว่าบริเวณลานจอดรถสำหรับคนพิการในสถานที่เข้าไปใช้บริการไม่เพียงพอ รองลงมาประเด็นเรื่องจำนวนห้องน้ำไม่เพียงพอต่อการใช้งาน และไม่มีทางลาดในอาคารที่เข้าไปใช้บริการ

3.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านมาตรฐาน พบว่าพื้นทางเท้าไม่มีพื้นผิวต่างสัมผัสไม่เหมาะสำหรับคนพิการ และปัญหาไม่มีพื้นที่จอดรถสำหรับคนพิการ รองลงมา ปัญหาทางลาดไม่มีราวจับจึงไม่สะดวกในการใช้งาน และ ปัญหาไม่มีสัญญาณ เสียงแจ้งระดับขั้นที่อยู่ของลิฟต์

4. ผลการศึกษาความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก

ผลการศึกษาความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกใน 3 ด้าน คือ ด้านอาคาร ด้านสถานที่ ด้านสัญลักษณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการด้านสัญลักษณ์มากที่สุด รองลงมาด้านอาคาร และด้านสถานที่

4.1 ความต้องการด้านอาคาร พบว่า คนพิการต้องการพื้นผิวของบันไดต้องมีพื้นผิวที่ไม่ลื่น และพื้นผิวของทางลาดต้องเรียบไม่สะดุด รองลงมาประเด็น เรื่องลิฟต์รับ-ส่งคนพิการ จะช่วยให้การเดินทางของคนพิการมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น เรื่องควรมีการติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยในตัวอาคารสำหรับคนพิการ เรื่องทางเข้าสู่อาคารควรมีขนาดใหญ่ถูกต้องตามมาตรฐาน และทางลาดต้องมีราวจับทั้งสองด้าน

4.2 ความต้องการด้านสถานที่ พบว่า คนพิการต้องการลานจอดรถควรอยู่ใกล้ทางเข้าสู่อาคารเพราะคนพิการไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้เหมือนคนปกติ คนพิการทางสายตาต้องการพื้นผิวต่างสัมผัสเนื่องจากจะได้เดินทางไปได้ด้วยตนเองโดยใช้ไม้เท้า

4.3 ความต้องการด้านสัญลักษณ์ พบว่า สถานที่ควรติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการและควรติดตั้งสัญลักษณ์ระบุประเภทของคนพิการที่สามารถเข้าใช้บริการได้ให้ชัดเจน และเรื่องการติดตั้งสัญลักษณ์ต่างๆ ของคนพิการต้องอยู่ในจุดที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน เพื่อให้คนพิการสามารถใช้บริการได้อย่างสะดวก

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปและข้อมูลการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก กับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการ ความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า

ระดับการศึกษา ประเภทความพิการ ลักษณะอาชีพ สถานที่หน่วยงานภาครัฐที่เข้าถึงบริการ สถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการ มีความแตกต่างกับปัญหาอุปสรรคต่อการเข้าถึงบริการสิ่งอำนวยความสะดวกของคนพิการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ลักษณะงานอาชีพ รายได้ สถานที่หน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าถึงบริการ มีความแตกต่างกับความต้องการของคนพิการต่อการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องความต้องการของคนพิการต่อสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเข้าถึงบริการทางสังคม กรณีศึกษา อำเภอเกาะกูด จังหวัดภูเก็ต ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ระดับนโยบาย

1. กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรติดตามตรวจสอบหน่วยงานต่าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ และปรับปรุงให้ถูกต้องตามกฎหมายที่กำหนด
2. กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรขอให้สังคมรับรู้และเข้าใจถึงความสำคัญของการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและคนทั้งมวล

ระดับปฏิบัติ

1. หน่วยงานภาครัฐควรจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแนะนำพร้อมจัดฝึกอบรมแก่หน่วยงานภาคเอกชนเกี่ยวกับการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการที่ได้มาตรฐาน
2. หน่วยงานภาครัฐควรเป็นแบบอย่างที่ดีเกี่ยวกับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ศึกษาถึงอำนาจความสะดวกสำหรับคนพิการในภาคธุรกิจ
2. ศึกษาลักษณะงานการประกอบอาชีพของคนพิการในเชิงลึก
3. ศึกษาการใช้ชีวิตสมรสของคนพิการภายในจังหวัดภูเก็ต